

УДК 352:3.072.2(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2025.1.31>

А. М. Юрченко

аспірантка кафедри публічного адміністрування
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ORCID ID: 0009-0004-5360-2002

ВДОСКОНАЛЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

У статті здійснено концептуальний аналіз можливостей інституційного зміцнення системи внутрішнього контролю у органах державної влади, що означає створення стійкої, функціональної, нормативно та організаційно забезпеченої системи контролю в державному секторі.

Система внутрішнього контролю є невід'ємною складовою сучасного публічного управління, що забезпечує ефективність і доброчесність діяльності органів державної влади. В умовах активних реформ в Україні внутрішній контроль набуває особливої ваги як інструмент, який гарантує належне управління державними ресурсами, підтримує принципи прозорості і підзвітності, а також створює передумови для мінімізації ризиків та зловживань. У період швидких змін у політичному, економічному та соціальному житті країни внутрішній контроль стає ключовим механізмом стабільності та стійкості управлінських систем, сприяючи підвищенню довіри громадян до органів влади.

Реформа системи внутрішнього контролю є органічною частиною ширших трансформацій, що відбуваються в Україні, зокрема реформ державного управління, децентралізації, антикорупційної реформи та управління державними фінансами. Вона виступає фундаментом, який забезпечує прозорість, підзвітність і ефективність діяльності державних органів на всіх рівнях. Без ефективної системи внутрішнього контролю інші реформи ризикують залишитися декларативними або не досягти своїх головних цілей, адже саме контроль гарантує дотримання норм, своєчасне виявлення й усунення порушень, а також запобігає корупції і зловживанням.

Зокрема, у контексті реформи державного управління внутрішній контроль забезпечує прозорий та раціональний розподіл ресурсів, підвищуючи відповідальність державних службовців за результати їхньої роботи. У процесі децентралізації він сприяє збалансованості повноважень і фінансових потоків між центральними і місцевими органами влади, що є критично важливим для ефективного функціонування місцевого самоврядування. Антикорупційна реформа без дієвих контрольних механізмів втрачає свою результативність, адже саме внутрішній контроль допомагає не лише виявляти корупційні ризики, а й системно їх усувати. Щодо управління державними фінансами, система внутрішнього контролю гарантує законність і правильність використання бюджетних коштів, мінімізуючи фінансові ризики та зловживання.

Отже, реформа внутрішнього контролю є необхідною опорою для успішної реалізації всіх інших реформних процесів, формуючи умови для стабільного, прозорого та ефективного функціонування держави в цілому. Без належно організованої системи контролю всі інші зміни ризикують залишитися формальними або недостатньо дієвими.

Ключові слова: державний контроль, безпека, публічне управління, механізми публічного управління, суб'єкти публічного управління, контроль в публічному управлінні, публічні фінанси, національна безпека, антикорупційна політика.

Постановка проблеми. Основною метою внутрішнього контролю є забезпечення відповідності діяльності органів публічної влади законодавчим вимогам, внутрішнім політикам та стандартам, а також досягнення цілей,

визначених державними органами. Такий контроль включає широкий спектр заходів, серед яких моніторинг та оцінка ефективності використання державних фінансів, перевірка дотримання адміністративних процедур, а також

виявлення та попередження можливих порушень або нецільового використання ресурсів. Важливо, що внутрішній контроль здійснюється не лише як інструмент для виявлення порушень, але й як механізм постійного удосконалення управлінських процесів, що дозволяє оперативно реагувати на зміни в умовах публічного управління та забезпечувати безперервність роботи органів влади.

Зміни, що відбуваються в Україні, вимагають не лише модернізації організаційних структур, а й удосконалення внутрішніх процесів управління, і у цьому контексті внутрішній контроль відіграє особливу роль у процесі реформування системи публічного управління. Його ефективно впровадження допомагає створювати середовище, яке мінімізує корупційні ризики, сприяє підвищенню ефективності використання публічних коштів та посилює відповідальність державних органів перед громадянами. З цієї точки зору внутрішній контроль є не лише механізмом контролю за виконанням конкретних завдань, але й важливим елементом для формування культури доброчесності в органах державної влади.

Однією з основних функцій внутрішнього контролю є забезпечення прозорості в діяльності публічних органів. Це включає в себе забезпечення доступу громадян до інформації про використання бюджетних коштів, а також створення механізмів для громадського моніторингу та участі в управлінських процесах. Внутрішній контроль сприяє формуванню у громадськості довіри до державних установ, оскільки дозволяє зменшити рівень корупції та зловживань, що є однією з основних перешкод для ефективного функціонування демократичних інститутів.

Наразі система внутрішнього контролю в Україні перебуває в процесі еволюції. Адаптація до міжнародних стандартів, зокрема до вимог Європейського Союзу, є важливим етапом у її розвитку. Європейський досвід управління, зокрема в частині управлінського контролю та аудиту, стає основою для побудови сучасної системи внутрішнього контролю в Україні. Реформа публічного управління вимагає не лише змін в організаційній структурі, але й впровадження нових підходів щодо контролю та моніторингу діяльності державних органів. Це включає в себе застосування новітніх інформаційних технологій, розвиток незалежних механізмів оцінки ефективності роботи органів влади, а також підвищення

професіоналізму працівників, що здійснюють контрольні функції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблемним питанням дослідження контролю в публічному управлінні присвячено праці таких науковців, як К. Ващенко, Н. Липовська, А. Маринушкін, О. Пасічник, І. Семенець-Орлова, О. Сушинський, О. Твердохліб, М. Терещенко, Н. Чала, О. Чорний, Т. Шестаковська та інші.

Мета статті полягає у концептуальному аналізі можливостей вдосконалення внутрішнього контролю в Україні в контексті євроінтеграційних процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Внутрішній контроль є важливою складовою стратегії управлінських реформ в Україні, адже його реалізація на всіх рівнях публічної влади сприяє зміцненню державних інститутів, підвищенню ефективності управлінських процесів та створенню стабільного середовища для розвитку країни. В умовах інтеграції України в європейські структури, ефективний внутрішній контроль стає однією з ключових умов для сталого економічного зростання, соціальної стабільності та зміцнення демократичних процесів у державі.

Система внутрішнього контролю в Україні в умовах постійних політичних і економічних трансформацій є важливим інструментом для забезпечення ефективного та прозорого управління публічними ресурсами [4, с. 235]. Однак, попри численні реформи та зусилля щодо вдосконалення цієї системи, на сьогоднішній день вона стикається з рядом проблем, що впливають на її ефективність. Водночас існують також певні досягнення, які свідчать про позитивні зрушення в управлінні та контролі за державними витратами і процесами.

Аналізуючи сучасний стан системи внутрішнього контролю в Україні, слід виокремити низку важливих досягнень, які свідчать про поступове, але послідовне вдосконалення цього напрямку у публічному управлінні. Впровадження нових законодавчих ініціатив у цій сфері стало фундаментальним кроком щодо реформування державного контролю, що дозволило створити більш структуровану, прозору та підзвітну систему використання державних ресурсів. Зокрема, оновлення нормативно-правової бази, що регулює функції внутрішнього контролю та аудиту у державних органах, сприяло встановленню чітких правил і процедур, які мають на меті запобігти зловживанням, неефективному

використанню бюджетних коштів та корупційним ризикам.

Ці законодавчі зміни визначають основні принципи і механізми організації внутрішнього контролю, підвищуючи рівень відповідальності державних службовців та підзвітність перед суспільством. В результаті, внутрішній контроль у державних установах набув більш системного характеру, що зумовило підвищення якості управлінських рішень і оптимізацію використання публічних ресурсів. Впровадження сучасних стандартів аудиту, які відповідають міжнародним нормам, відкриває шлях до інтеграції української системи внутрішнього контролю у європейський простір управління, що є важливим у контексті євроінтеграції країни.

Окрім законодавчих новацій, позитивні зрушення відбуваються і у сфері організаційної побудови системи внутрішнього контролю. Зокрема, створення спеціалізованих підрозділів контролю, підвищення ролі внутрішніх аудиторів та впровадження регулярного моніторингу і оцінювання ефективності контролюючих процедур свідчать про прагнення держави до впровадження комплексного підходу. Також значна увага приділяється підготовці та професійному розвитку кадрів, що здійснюють внутрішній контроль, що є важливим фактором підвищення якості їхньої роботи.

Особливу увагу було приділено впровадженню заходів, спрямованих на забезпечення прозорості і відкритості використання публічних коштів. Хоча такі заходи не завжди прямо належать до внутрішнього контролю чи аудиту, вони створюють додаткові механізми запобігання зловживанням і підвищують рівень підзвітності. Прикладом цього є впровадження системи публічних електронних закупівель Prozorro, а також законодавчі акти, що регулюють оприлюднення інформації про використання бюджетних ресурсів. Таким чином, зміни в нормативно-правовій базі сформували фундамент для подальшого вдосконалення системи внутрішнього контролю та аудиту в державному секторі України, створюючи передумови для підвищення ефективності публічного управління та протидії корупційним проявам.

Позитивним є також підвищення рівня професіоналізму осіб, відповідальних за здійснення внутрішнього контролю в органах публічної влади [2]. Програми навчання та сертифікації для внутрішніх аудиторів та контролерів стали важливим фактором для підвищення їх кваліфікації

та забезпечення високого рівня виконання контрольних функцій. Крім того, застосування інформаційних технологій у сфері внутрішнього контролю дозволяє автоматизувати процеси моніторингу та перевірки використання державних ресурсів, що сприяє підвищенню ефективності та скороченню адміністративних витрат.

Однак, незважаючи на позитивні зрушення, система внутрішнього контролю в Україні стикається з рядом проблем, які значно обмежують її ефективність. Однією з основних проблем є відсутність єдиних стандартів і чітко визначених процедур у сфері внутрішнього контролю в різних державних органах. У багатьох випадках органи публічної влади не мають єдиного підходу до визначення та оцінки контролю, що призводить до різних результатів у здійсненні аудиту та контролю. Відсутність єдиного методологічного підходу також негативно впливає на забезпечення транспарентності та ефективності контролю. Ще однією значною проблемою є недостатній рівень взаємодії між державними органами та громадянським суспільством у контексті забезпечення внутрішнього контролю. Незважаючи на значні зусилля, спрямовані на підвищення прозорості в діяльності органів публічного управління, громадяни часто не мають достатньої інформації про те, як саме відбувається контроль за державними ресурсами та які заходи вживаються для запобігання порушенням. Відсутність відкритості у багатьох випадках породжує недовіру до державних установ і ускладнює процеси громадського моніторингу та участі в управлінських рішеннях. Також проблемою є недостатній рівень незалежності внутрішніх аудиторів та контролерів у державних органах. У деяких випадках внутрішній контроль стає частиною політичної гри або інструментом маніпуляції, а не об'єктивним механізмом забезпечення законності та ефективності. Це знижує довіру до результатів внутрішнього контролю і обмежує його здатність до ефективного виявлення порушень. Крім того, значними викликами є відсутність належної інфраструктури для реалізації внутрішнього контролю в державних органах. Невеликі організації та установи, зокрема місцеві органи влади, часто не мають достатнього фінансування чи технічних ресурсів для ефективного здійснення контролю, що сприяє неефективному використанню бюджетних коштів і недостатній здатності виявляти порушення на ранніх етапах.

Загалом, хоча в Україні спостерігається певний прогрес у розвитку системи внутрішнього контролю, все ще існує низка проблем, які потребують вирішення для досягнення максимальної ефективності цієї системи [6]. Важливими кроками в подоланні цих проблем є подальше вдосконалення законодавчої бази, стандартизація методів внутрішнього контролю, посилення незалежності контрольних органів і підвищення рівня участі громадян у процесах публічного управління. Лише комплексний підхід до вирішення цих проблем дозволить створити надійну і ефективну систему внутрішнього контролю, яка буде сприяти зміцненню державних інститутів і забезпеченню стійкого розвитку країни. Важливими кроками в подоланні цих проблем є подальше вдосконалення законодавчої бази, стандартизація методів внутрішнього контролю, посилення незалежності контрольних органів і підвищення рівня участі громадян у процесах публічного управління. Лише комплексний підхід до вирішення цих завдань дозволить створити надійну й ефективну систему внутрішнього контролю, яка не тільки відповідатиме європейським стандартам, а й стане реальним інструментом запобігання зловживанням, покращення якості управлінських рішень та підвищення результативності державного сектора. У довгостроковій перспективі це сприятиме зміцненню державних інституцій, підвищенню довіри суспільства до органів влади та забезпеченню стійкого розвитку країни в умовах сучасних викликів.

Реформування системи внутрішнього контролю в Україні є необхідним кроком для

підвищення ефективності державного управління, прозорості використання публічних ресурсів і забезпечення належного рівня підзвітності державних органів. Важливими етапами цього процесу є вдосконалення нормативно-правової бази, реалізація інституційних змін, підвищення кваліфікації кадрів, а також впровадження інформаційних технологій для забезпечення більш ефективного, прозорого та результативного контролю (рис. 1).

Одним із пріоритетних напрямів реформування системи внутрішнього контролю в Україні є розбудова та постійне вдосконалення нормативно-правового забезпечення, яке слугує основою для ефективного функціонування контролю в органах публічної влади. Законодавча база виконує ключову роль у визначенні концептуальних засад внутрішнього контролю, включаючи його цілі, функції, інструменти, а також процедури здійснення контрольних заходів. У цьому контексті особливого значення набуває процес гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами, що є не лише зобов'язанням у межах курсу на євроінтеграцію, але й практичною потребою для забезпечення прозорого та підзвітного управління публічними ресурсами [3]. Впровадження положень європейських директив і міжнародних практик дозволяє модернізувати підходи до внутрішнього контролю, посилити орієнтацію на управління ризиками, ефективність і результативність. У результаті адаптації української системи до стандартів ЄС відбувається поступове впровадження інструментів, що забезпечують більш високий рівень контролю

Рис. 1. Основні напрями реформування системи внутрішнього контролю

Джерело: розроблено автором

за використанням бюджетних коштів, зміцнення фінансової дисципліни, а також формування довіри до публічних інституцій.

Не менш важливим напрямом реформування є реалізація інституційних змін, які спрямовані на створення ефективних органів та механізмів контролю. Інституційні зміни передбачають реформування структур, що займаються внутрішнім контролем, підвищення їх автономії та незалежності. Одним із кроків на цьому шляху є посилення ролі внутрішнього аудиту в органах публічної влади. В Україні вже реалізовано низку заходів, спрямованих на розвиток інституту внутрішнього аудиту в державному секторі, що дозволяє забезпечити більш об'єктивну та професійну перевірку використання публічних коштів. Завдяки змінам у структурі органів публічної влади створюються спеціалізовані підрозділи, відповідальні за впровадження внутрішнього контролю, а також запроваджуються нові моделі координації між центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та інституціями громадянського суспільства. Це сприяє формуванню відкритої системи контролю, орієнтованої на прозорість і підзвітність діяльності публічних установ. Важливою складовою таких змін є запровадження сучасних інструментів управління ризиками, електронних систем контролю, навчання та професійного розвитку персоналу, залученого до виконання контрольних функцій. Разом із цим, ефективність інституційних трансформацій значною мірою залежить від нормативно закріпленого розмежування повноважень, чітко визначеної відповідальності кожного рівня контролю, а також від наявності механізмів внутрішньої координації та зовнішньої оцінки якості контролю. Без системного підходу до розбудови інституційної спроможності реформа внутрішнього контролю не зможе досягти стійких результатів.

Професіоналізація кадрів є важливим аспектом у реформуванні системи внутрішнього контролю, адже саме людський капітал визначає якість реалізації контрольних функцій у публічному секторі. В Україні спостерігається певний прогрес у навчанні та сертифікації внутрішніх аудиторів, контролерів та інших осіб, які займаються перевіркою фінансових і управлінських процесів [1]. Зокрема, Міністерство фінансів України у співпраці з міжнародними партнерами розробляє професійні стандарти для аудиторів, а також впроваджує курси

підвищення кваліфікації для державних службовців.

Систематичне навчання і професійний розвиток кадрів є ключовими елементами, що дозволяють працівникам органів державної влади більш ефективно виконувати свої обов'язки, виявляти ризики, пропонувати рекомендації для удосконалення процесів управління та дотримання фінансової дисципліни. Професійна освіта повинна включати не лише базові теоретичні знання з управління, контролю та аудиту, а й розвиток практичних компетентностей і, зокрема, в частині аналізу ризиків, планування аудиторських перевірок, застосування ІТ-інструментів для збору та обробки даних. Також, важливим напрямом є впровадження наставництва, професійної сертифікації для працівників на різних етапах кар'єри та підтримка обміну досвідом між органами публічної влади. Такі заходи сприятимуть не лише зростанню професійного рівня фахівців, а й формуванню етичної культури та підвищенню довіри суспільства до механізмів внутрішнього контролю.

Впровадження інформаційних технологій є важливим і стратегічно необхідним елементом реформування системи внутрішнього контролю в Україні. В умовах цифрової трансформації державного управління ІТ-рішення стають інструментом не лише технічного, а й концептуального оновлення контролюючих процесів. Інформаційні технології дозволяють автоматизувати основні процедури внутрішнього контролю, зокрема процеси збору, обробки, зберігання та аналізу даних, що значно зменшує ймовірність людської помилки, суб'єктивних впливів і підвищує загальну точність та об'єктивність результатів перевірок.

Використання сучасних цифрових платформ, аналітичного програмного забезпечення, систем штучного інтелекту для аналізу ризиків, виявлення аномалій у фінансових потоках, управлінського контролю, бухгалтерського обліку та аудиту дає змогу оперативно реагувати на порушення й запобігати їхньому повторенню. Такий підхід сприяє зниженню витрат на проведення перевірок, а також скороченню часу на прийняття управлінських рішень. Завдяки використанню електронних систем документообігу, порталів для подачі звітності та інтегрованих баз даних досягається єдність інформаційного простору між органами державної влади. ІТ-рішення також сприяють забезпеченню прозорості функціонування системи внутрішнього

контролю. Реалізація електронних публічних реєстрів, інформаційних порталів для відкритого доступу до звітності щодо витрачання бюджетних коштів, цифрових платформ для громадського моніторингу та електронних систем зворотного зв'язку з громадянами підвищує підзвітність органів влади та зменшує ризики корупції. Відкритість даних і можливість їх аналітичної обробки незалежними експертами створює додатковий рівень контролю з боку суспільства, медіа та громадських організацій.

Крім того, інтеграція інформаційних технологій у процеси контролю сприяє зміцненню міжвідомчої співпраці, оскільки дозволяє об'єднувати дані з різних джерел, синхронізувати контрольні дії та координувати зусилля між державними органами, зменшуючи дублювання функцій і підвищуючи загальну ефективність. Розробка та впровадження єдиних електронних стандартів для систем внутрішнього контролю також дозволяє забезпечити уніфікацію процедур, що є важливою умовою для подальшого гармонійного розвитку сфери державного управління та її адаптації до європейських стандартів.

Цифровізація є не лише технічним нововведенням, а й ключовим фактором підвищення ефективності, прозорості та інституційної стійкості системи внутрішнього контролю в Україні. Водночас, реформування цієї системи є комплексним процесом, який потребує одночасного вдосконалення нормативно-правової бази, реалізації інституційних змін, підвищення кваліфікації кадрів та впровадження сучасних IT-рішень. Лише комплексний підхід, що поєднує ці складові, дозволить забезпечити високий рівень ефективності та прозорості у функціонуванні публічної адміністрації і сприятиме досягненню стратегічних цілей державної політики.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Реформування системи внутрішнього контролю в Україні є важливим етапом на шляху до підвищення ефективності публічного управління та забезпечення прозорості в державних установах. Однак, незважаючи на численні ініціативи та зусилля, процес реформування стикається з кількома ключовими проблемами, які значною мірою гальмують його ефективне впровадження.

Однією з ключових проблем, що суттєво гальмує реформування системи внутрішнього контролю в Україні, є її фрагментарність. На сьогодні реформи у цій сфері здебільшого

реалізуються не в рамках єдиного комплексного плану, а через поодинокі ініціативи, які часто охоплюють лише окремі елементи управлінської діяльності або певні структури публічної влади. Такий підхід призводить до того, що відсутня цілісна стратегія, яка б забезпечила комплексну взаємодію між різними підсистемами внутрішнього контролю. Як результат, реформування відбувається уривчасто, без належної координації та інтеграції, що ускладнює створення єдиної, ефективної системи.

Відсутність системності означає, що кожна ініціатива з реформування функціонує за власними правилами, що не враховують загальну картину і потреби державного управління в цілому. Замість послідовної та гармонізованої трансформації усіх елементів внутрішнього контролю, ми спостерігаємо появу численних локальних проектів, які часто не синхронізовані між собою. Це призводить до ситуації, коли певні підрозділи або органи публічної влади оновлюють свої процедури контролю, а інші залишаються з застарілими, неефективними практиками.

Подібна фрагментарність не лише знижує загальну ефективність системи, а й ускладнює масштабування успішних практик на всю державу. Відсутність єдиного підходу перешкоджає формуванню чітких стандартів, уніфікованих процедур і загальних правил гри, які є необхідними для забезпечення послідовності та прозорості контролю. Через це державні установи часто працюють за різними моделями, що створює плутанину, дублювання функцій і нерідко конфлікти компетенцій. Таким чином, фрагментарність реформ є одним із основних бар'єрів побудови дієвої, прозорої та координованої системи внутрішнього контролю, яка могла б ефективно реагувати на виклики сучасного державного управління. Подолання цієї проблеми потребує формування єдиного, комплексного бачення реформ, яке включатиме всебічний аналіз, планування та впровадження змін на всіх рівнях управлінської системи.

Список використаної літератури:

1. Гринчук Ю. С., Шемігон О. І., Вихор М. В. Контроль як функція державного управління: економіко-правова сутність та механізм застосування. *Ефективна економіка*. № 4. 2019. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6978>.
2. Державний фінансовий контроль та його роль в публічному управлінні. URL: <https://moodle.znu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=514711>.

3. Кирий С. Л. Публічний контроль як об'єктивне управлінське явище. Державне будівництво № 1. 2021. URL: <https://periodicals.karazin.ua/db/article/view/19136/17419>.
4. Маринушкін А. Г. Вплив механізмів контролю на забезпечення ефективності публічного управління. Інвестиції: практика та досвід № 18. 2023. С. 235-238.
5. Терещенко М.М. Державний контроль: сутність, основні підходи та концепції. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Том 30 (69). № 4. 2019. URL: https://pubadm.vernadskyjournals.in.ua/eng/journals/2019/4_2019/23.pdf.
6. Чорний О. О. Формування сучасного механізму контролю в публічному управлінні: розробка загальної концепції дослідження. Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права. Випуск 3, 2023. URL: <http://www.chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/451/405>.
7. Chorna, Olga, et al. "Anti-Crisis regulation of enterprises through digital management." *International Journal of Professional Business Review: Int. J. Prof. Bus. Rev.* 8.5 (2023): 90.
8. Kotsur, Vitalii, et al. "Security issues on the european continent in conditions of russia's aggression against Ukraine." *Revista De Gestão Social E Ambiental* 17.6 (2023): 1-12.
9. Mykytyuk, P., et al. "Outsourcing as a tool of strategic planning in public administration. Studies of Applied Economics. 2021. Vol. 39, No 3." 2021,
10. Semenets-Orlova, I., et al. "Distance learning technologies and innovations in education for sustainable development. Stud." *Appl. Econ* 39.5 (2021).

Yurchenko A. M. Improvement of internal control in public administration entities in Ukraine in the context of european integration processes

The article provides a conceptual analysis of the possibilities of institutional strengthening of the internal control system in state authorities, which means the creation of a stable, functional, normatively and organizationally supported control system in the public sector.

The internal control system is an integral part of modern public administration, ensuring the efficiency and integrity of the activities of state authorities. In the context of active reforms in Ukraine, internal control is gaining special importance as a tool that guarantees proper management of state resources, supports the principles of transparency and accountability, and also creates the prerequisites for minimizing risks and abuses. In a period of rapid changes in the political, economic and social life of the country, internal control becomes a key mechanism for the stability and sustainability of management systems, contributing to increasing citizens' trust in government.

The reform of the internal control system is an organic part of broader transformations taking place in Ukraine, in particular public administration reforms, decentralization, anti-corruption reform and public finance management. It acts as a foundation that ensures transparency, accountability and efficiency of state bodies at all levels. Without an effective internal control system, other reforms risk remaining declarative or failing to achieve their main goals, because it is control that guarantees compliance with norms, timely detection and elimination of violations, and also prevents corruption and abuse.

In particular, in the context of public administration reform, internal control ensures a transparent and rational allocation of resources, increasing the responsibility of civil servants for the results of their work. In the process of decentralization, it contributes to the balance of powers and financial flows between central and local authorities, which is critically important for the effective functioning of local self-government. Anti-corruption reform without effective control mechanisms loses its effectiveness, because it is internal control that helps not only to identify corruption risks, but also to systematically eliminate them. Regarding public finance management, the internal control system guarantees the legality and correctness of the use of budget funds, minimizing financial risks and abuse.

Therefore, internal control reform is a necessary support for the successful implementation of all other reform processes, creating conditions for the stable, transparent and effective functioning of the state as a whole. Without a properly organized control system, all other changes risk remaining formal or insufficiently effective.

Key words: state control, security, public administration, public administration mechanisms, public administration entities, control in public administration, public finances, national security, anti-corruption policy.